

08.03.2022- 200 ROCZNICA URODZIN IGNACEGO ŁUKASIEWICZA

(1822-1882)

Krótką notatka o Ignacym Łukasiewiczu

Jan Boży Józef Ignacy Łukasiewicz urodził się 8 marca 1822 roku we wsi Zaduszniki (obecnie powiat mielecki, województwo podkarpackie) w zubożałej rodzinie szlacheckiej jako syn Józefa i Apolonii z domu Świetlik. W 1836 roku ukończył 4 klasy gimnazjum Ojców Pijarów w Rzeszowie i z powodu ciężkich warunków materialnych w jakich znalazła się jego rodzina rozpoczął pracę w aptece w Łańcucie, a później w Rzeszowie. Wstąpił tam do tajnej organizacji patriotycznej i pod zarzutem nielegalnej działalności skierowanej przeciwko zaborcy austriackiemu został aresztowany w 1846 roku i przebywał w więzieniu do 1848 roku.

Po wyjściu z więzienia rozpoczął pracę w aptece „Pod Gwiazdą” Piotra Mikolascha we Lwowie. W latach 1850-1852 studiował farmację na Uniwersytetach w Krakowie i Wiedniu. W 1852 roku w Wiedniu uzyskał tytuł magistra farmacji i wrócił do pracy w aptece Piotra Mikolascha, gdzie objął stanowisko prowizora.

W latach 1852-1853 Ignacy Łukasiewicz wspólnie z Janem Zehem prowadził na zapleczu apteki badania nad ropą naftową.

Po oczyszczeniu tego płynu uzyskał naftę świetlną. 31 lipca 1853 w szpitalu na lwowskim Łyczakowie zapłonęły po raz pierwszy lampy naftowe, które wykonał blacharz lwowski Adam Bratkowski, według projektu Łukasiewicza.

Datę 31 lipca 1853 roku uważa się za datę powstania polskiego przemysłu naftowego. Na przełomie lat 1853/54 Łukasiewicz opuścił Lwów i przeniósł się w poblizsze tereny roponośnych – do Gorlic, gdzie dzierżawił aptekę. Nie zaprzestał prac nad doskonaleniem procesu otrzymywania nafty.

W 1854 roku wspólnie z Tytusem Trzeciejskim założył pierwszą na świecie spółkę naftową, która zaczęła wydobywać i eksploatować ropę w Bóbrce k. Krosna.

W 1856 roku na skutek uzyskania znaczących ilości ropy Łukasiewicz założył w Ułaszowicach pierwszą na ziemiach polskich destylarnię ropy naftowej.

Łukasiewicz cały czas pracował nad udoskonaleniem przetwórstwa ropy, efektem czego były nagrody za eksponowane produkty naftowe na wystawach w Jaśle, Lwowie i Wiedniu.

Doskonalił również na terenie kopalni Bóbrka technikę wiercenia otworów za ropą. Wprowadził do użytku wiertnicę ręczną (1862 rok), później zastosował maszyny

parowe do napędu wiertnic.

Czynił też starania o założenie szkoły górniczej w Bóbrce.

Łukasiewicz był człowiekiem o wybitnych cechach charakteru. Wspierał finansowo ruchy narodowo-wyzwoleńcze, budował szkoły, kościoły, drogi i mosty. Stał na czele Krajowego Towarzystwa Naftowego. Założył prowadzoną przez żonę Honoratę Szkołę Koronkarską dla dziewcząt w Chorkówce. Na kopalni Bóbrka założył tzw. Kasę Bracką czyli system ubezpieczeń pracowników na kopalni.

Za działalność charytatywną papież Pius IX w 1873 roku nadał mu tytuł Szambelana Papieskiego i odznaczył Orderem Św. Grzegorza.

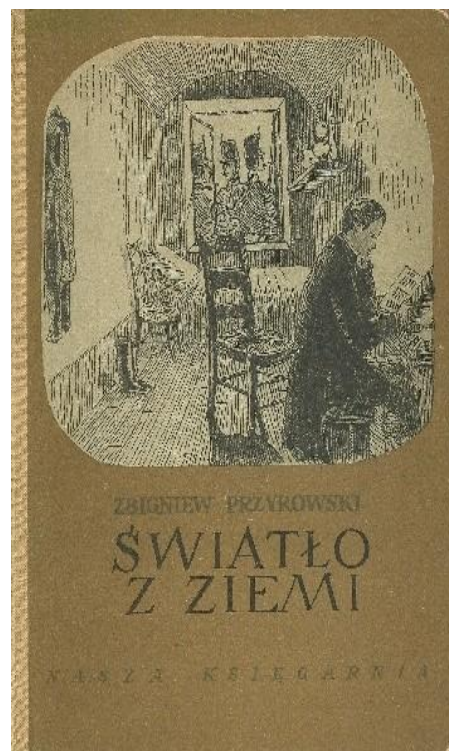
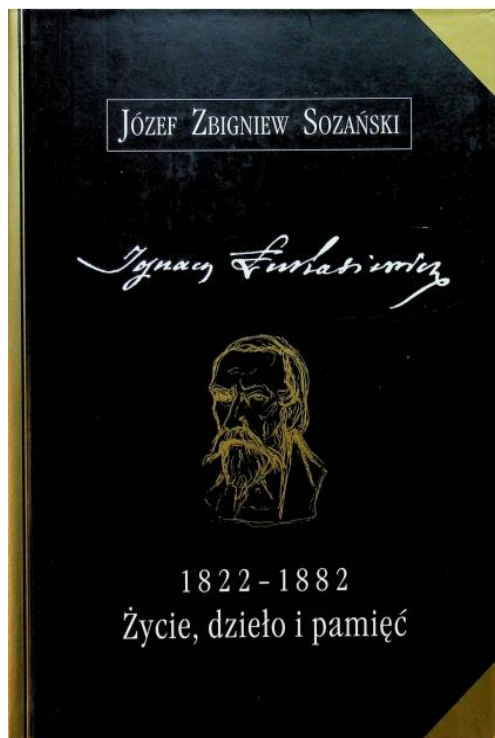
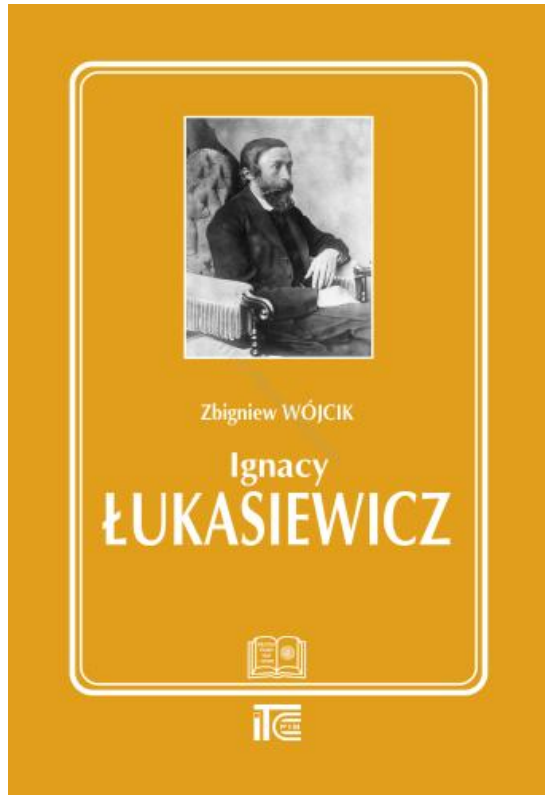
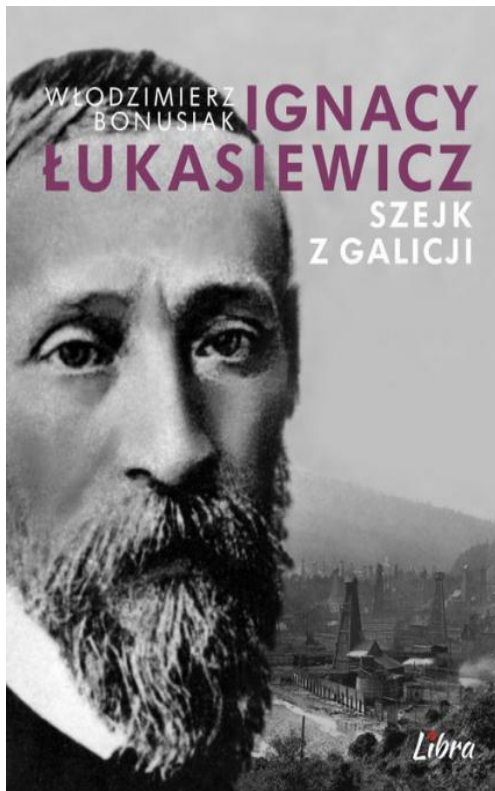
Ignacy Łukasiewicz zmarł w Chorkówce 7 stycznia 1882 roku na zapalenie płuc i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Zręcinie.

KILKA FAKTÓW O ŁUKASIEWICZU

- Jako pierwszy wydestylował z ropy naftowej - naftę i zastosował ją do oświetlenia.
- Wynalazca lampy naftowej.
- Twórca przemysłu naftowego i rafineryjnego.
- Współzałożyciel i wieloletni dyrektor pierwszej kopalni ropy naftowej w Bóbrce.
- Działacz niepodległościowy, filantrop, społecznik, twórca opieki socjalnej w przemyśle naftowym.
- Kawaler Orderu św. Grzegorza, Szambelan Papieski, poseł na Sejm Krajowy.

Źródło: <https://bohrka.pl/o-lukasiewicz/>

KSIĄŻKI O ŁUKASIEWICZU

Pierwsza na świecie uliczna lampa naftowa

Ławeczka Ignacego Łukasiewicza w Gorlicach